

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N° 34.

Udgivet 30te August.

1904.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa efterstaaende af Ledingen Herredsstyrelse, Nordlands Amt, under 8de Marts 1901 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted (ifølgelig den tidligere § 15).

„Naar en Syg, paa hvem Lov af 8de Mai 1900 (Tuberkuloseloven) er anvendelig, forandrer Bopæl, skal Meddelelse herom ske til Sundhedskommissionens Ordfører. Meddelelsespligten paa-
hviler Eier eller Bruger af det Hus, den Syge fraflytter. Er den Syge under Fattigvæsenets Forsorg, har Fattigstyrets Ordfører at afgive Meddelelse om Flytningen“.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Approbation i Henhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkuløse Sygdomme meddeles paa en af Kolvereid Herredsstyre i Nordre Trondhjems Amt, under 22de November 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Flytter en Tæringsyg, skal Anmeldelse derom ske til Sundhedskommissionens Ordfører fra den Husvært, fra hvem den Syge flytter“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Søkkelven Herredsstyrelse, Rombals Amt, under 28de Juni 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Naar en Person med saadan Sygdom forandrer Bopæl, skal Anmeldelse derom ske til Sundhedskommissionens Ordfører af den Husvært, fra hvem Flytning sker“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa efterstaaende af Fyresdals Herredsstyrelse, Bratsberg Amt, under 4de Januar 1904 fattede Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

„Naar en Person med tuberkuløs Sygdom forandrer Bopæl, skal Anmeldelsen derom ske til Sundhedskommissionens Ordfører af den Husvært, fra hvem Flytningen sker“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Hols Herredsstyrelse, Buskeruds Amt, under 26de September 1903 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Naar en tuberkuløs Syg flytter fra et Sted, skal Anmeldelse derom ske til Sundhedskommissionens Ordfører af vedkommende Gier, Bruger eller Bestyrer af den Bekvemmelighed, hvorfra den Syge flytter“.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Saltdalen Herredsstyrelse, Nordlands Amt, under 25de Februar 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Naar en Tæringshyg, der indgaar under Tuberkuloselevens Bestemmelser, forandrer Bopæl, paahviler det vedkommende Husbonde eller Husfædre at anmelde Flytningen til Sundhedskommissionens Ordfører.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Agdenes Herredsstyrelse, Søndre Trondhjems Amt, under 28de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Anmeldelse skal ske, naar nogen tuberkulos Syg forandrer Bopæl. Anmeldelsen skal af vedkommende Husbonde tilstilles nærmeste Tilsynsmand i Sundhedskommissionen, der igjen strax har at indberette dette til Ordføreren“.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Stadsbygdens Herredsstyre, Søndre Trondhjems Amt, under 20de December 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Ved Flytning af tuberkulose Syge skal Indberetning ske til Sundhedskommissionens Ordfører af vedkommende Husbonde, Huseier eller den Syges nærmeste Paarørende“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Ropervik Kommuneskyrelse under 26de November 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Der skal afgives Anmeldelse til Sundhedskommissionens Ordfører, naar en Tæringsyg flytter, og denne Pligt paahviler den, fra hvem den Syge flytter“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa efterstaaende af Tjømø Herredsstyrelse, Jarlsberg og Larviks Amt, under 14de Oktober 1903 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted.

„Naar en Syg, der lider af saadan tuberkulos Sygdom, som gaar ind under Lov af 8de Mai 1900, forandrer Bopæl, skal Meddelelse derom ske til den behandlende Læge eller Sundhedskommissionens Ordfører.

Meddelelsespligten paahviler Huseieren, fra hvem der flyttes, eller forsaavidt angaar Tyende eller Vogerende den Husbond eller Bært, som den Syge forlader“.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Approbation i Genhold til Lov af 8de Mai 1900 om særegne Foranstaltninger mod tuberkulose Sygdomme meddeles paa en af Østre Gaustads Herredsstyrelse, Kristians Amt, under 19de Juni 1901 fattet Beslutning om Anmeldelse, naar en Syg flytter fra et Sted, i følgende Form:

„Naar en Syg, lidende af Tuberkulose med Affondring, flytter, skal den, fra hvem han flytter, underrette Sundhedskommissionens Ordfører eller den af ham antagne Læge, for at fornøden Renselse kan finde Sted, cfr. § 7 i Lov af 8de Mai 1900“.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

I Henhold til § 3, 1ste Passus, i Lov om Forbud mod Opførelse af Træbygninger i Landets Byer m. v. af 19de Mai 1904 meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 1 for Lødestedet Mossjøen, at der udenfor Kvartalerne 1—20 samme-
steds tillades opført Træbygninger overensstemmende med Lovens § 3, 2den Passus.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

De af Østre Totens Herredsstyre i Møde den 16de April 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse inden Herredet i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 approberes som gjældende indtil videre.

Vedtægterne er saalydende:

§ 1. Skogeier maa ikke bortforpagte til Udhugt, aabirke til Salg eller til industriel Produktion friske, levedygtige Bartrær, som udenpaa Barken holder mindre end 19 — nitten — Centimeter, regnet 5 — fem — Meter fra høieste Basse.

§ 2. Undertrykte og oien synlig beftadigede eller vantrevne Bartrær under den i § 1 nævnte Dimension kan hugges til Salg efter Udvkning af Tilfynsmanden, som mærker saadanne Trær med en af Herredsstyret godkjendt Mærkeføks. Ligeledes kan der med Tilfynsmandens Samtykke være tilladt at foretage Snauhugster — Gruppe- eller Teighugster — naar det ansees heldig for Skogen, og maa samtlige Trær inden Snauhugsten, der holder under den i § 1 nævnte Dimension, mærkes med Tilfynsmandens Mærkeføks.

§ 3. Samme Ret som tillagt Tilfynsmanden i § 2 tilligger de inden Amtet offentlig ansatte Skogfunktionærer — Amtsskogmesteren eller hans Assistenten — som i Tilfælde mærker Trærne enten med Herredets Mærkeføks eller med den for Amtsskogsekselskabet antagne Mærkeføks.

§ 4. Trævirke til Gaardsforbrødenheder samt tørre og vindfældte Trær kan hugges uden Hinder af nærværende Vedtægter. Det samme gjælder, hvor Marken skal benyttes til Opdyrkning eller Bebyggelse. Ligesaa kan der af Tilfynsmanden eller en af de i § 3 nævnte Skogfunktionærer paa anviste Steder foretages Hugt af Staur og Raier tilsalgs.

Saadanne Dimensioner maa i Almindelighed kun hugges af undertrykte og uekstærliche Trær, medmindre Ungskogen staar saapas

29. Aug. tæt, at en Udtyndning ansees heldig for Skogbestanden. Vignende gjælder, hvor det oien synlig viser sig magtpaaliggende for Oprydning til Havn i indhegnede Havnehager.

§ 5. Skogeier, der bortforpagter til Udhugst eller aavirker til Salg eller industriel Produktion Bartrær i Henshold til §§ 1 og 2, pligter at affætte 40 — firli — Dre pr. Tylvt Tømmer, som leveres til Salg, der indfattes paa Bog i den Toten—Vardalske Sparebank, lydende paa Eiendommen, for at anvendes til Skogkultur i vedkommende Skog, saasom Saaning, Plantning af Trær, Oprensning af Bækkedar og Grøftning af vandshg Skogmark. Nærværende Skogkultur skal i Regelen finde Sted inden 5 — fem — Aar, efterat Hugst er foretaget. Dog kan Tiden for Kulturens Udførelse med Tilhynsmændens Samtykke forlænges yderligere, naar det affatte Beløb ansees for ubetydeligt til med Nytte at kunne anvendes, eller naar Forholdene i vedkommende Skog inden nævnte Tid ikke egner sig for forannævnte Arbejder. Vigesaa kan Kulturarbejdet udstrækkes op til 7 — syv — Aar, naar det affatte Beløb overstiger 200 — to hundrede — Kroner, og endnu længere for større Beløb, dog ikke udover 10 — ti — Aar.

Forsømmes den paabudte Kultur inden ovennævnte Frist, kan Herredsstyret foranstalte Kulturen udført for vedkommende Skogeiers Regning.

Naar det ved Undersøgelse af Opsynsmanden eller en af de i § 3 nævnte Skogfunktionærer er godtgjort, at ingen yderligere Skogkultur er paakrævet, skal Resten af det affatte Beløb tilbagebetales vedkommende Skogeier.

For Trær hugget i Henshold til Bestemmelserne i § 4 betales ingen Afgift.

§ 6. Kjøbere af Skog til Udhugst pligter i Afdrag paa Kjøbesummen at indbetale til den af Herredsstyret antagne Kassejer den i § 5 omhandlede Afgift tilligemed Opgave over det ved Udhugsten udbundne Tømmer inden 30 Dage, efterat Tømmeret er fremkommet til Salgs- eller Forædlingsstedet. Samme Forpligtelse paahviler enhver Skogeier, der selv sælger sin Laft, enten i uforædlet eller forædlet Tilstand. Skogeier eller Kjøber, der afgiver urigtig Opgave eller undlader at afgive Opgave, ansees som Overtræder af Skogvedtægterne og straffes efter Lov af 20de Juli 1893 § 9.

§ 7. Til at kontrollere og i Tilfælde lede Udførelsen af de i §§ 2, 4 og 5 nævnte Arbejder antager Herredsstyret det fornødne Antal Tilhynsmænd, der aflønnes af Herredet. Den Tilhynsmanden tilkommende Godtgjørelse for Vedelse og Udførelse af Skogforbedringer betales af Skogeieren, hvilken Godtgjørelse udredes af det for vedkommende Skogeiendom til det Niemed affatte Beløb. Tilhynsmanden har paa Opfordring af Skogeieren at foretage den i §§ 2 og 4 nævnte Blivning og Udvisning samt at bistaa i Ud-

forelsen af den i § 5 paabudte Kultur, imod at Skogeieren refunderer til Herredskassen en af Herredsstyret fastsat Betaling for hver Dag, Tilsynsmanden er bestfæstiget i hans Skog. Skogeieren kan ogsaa direkte udbetale Tilsynsmanden hans Tilgodehavende.

§ 8. Instrux for Tilsynsmanden udsædighes af Herredsstyret.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 20de Juli 1893 § 9.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

Den af Herredsstyret for Kraakstad Herred i Møde den 28de April 1904 besluttede Forandring af § 2 i de for Herredet ved Kongelig Resolution af 2den April 1901 approberede Vedtægter mod Skogenes Odelæggelse approberes som gjældende indtil videre saaledes, at Vedtægternes § 2 for Fremtiden skal lyde saaledes: „Vindsfald og tørre Trær kan hugges uden Ginder af nærværende Vedtægter“.

Kongelig Resolution

29 Aug.

af 29de August.

De af Urskog Herredsstyre i Møde den 11te April 1904 besluttede Vedtægter mod Skogenes Odelæggelse inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Bærnsfogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre.

De stadfæstede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Skogeiere maa ikke sælge til Udhugt eller aavirke til Salg Bartrær, som 5 — fem — Meter fra høieste Rod holder mindre Tværmaal end 17 cm. — sytten cm.

§ 2. Vindsfald, tørre, raadne og snebrudte Trær kan hugges uden Ginder af nærværende Vedtægter.

§ 3. Undertrykte, bestadigede og udelige Trær samt Trær paa Steder, hvor Ungskogen staar for tæt til Skade for Bæksten, kan hugges under den i § 1 nævnte Dimension efter Beslutning af Skogstyret og efter Udvisning af Tilsynsmanden, som mærker saadanne Trær ved Roden med en af Herredsstyret godkendt Mærkestok.

§ 4. Herredsstyret ansætter for 3 Aar ad Gangen 4 Mænd for hvert Sogn, der hver for sig fungerer som Skogtilsynsmænd i

29 Aug. et bestemt Distrikt, og de 4 Mænd danner samlet Skogstyret hver i sit Sogn Urskog og Blaker.

§ 5. Skogstyret har at paaase nærværende Vedtægter overholdte og har derhos hvert Aar inden Udgangen af Januar Maaned at indberette til Herredsstyret om sin Virksomhed, og om hvorledes Vedtægterne overholdtes det forløbne Aar.

§ 6. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes i Genhold til Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogens Odelæggelse af 20de Juli 1893 § 9.

29 Aug.

Kongelig Resolution

af 29de August.

Det af Indviken Herredsstyre i Møder den 10de Oktbr. og 18de Decbr. 1903 samt 6te Juli 1904 vedtagne Udkast til Vedtægter angaaende Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Genhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre. Vedtægterne er saalydende:

§ 1. Det iagttages ved enhver Hugst, at:

- a) Hugstfladen, medmindre Opsynsmanden paa Forhaand har meddelt sit Samtykke i det enkelte Tilfælde, kun maa omfatte en samlet Strækning af Størrelse indtil 10 Ar, være adskilt fra andre Hugstflader, som ikke har tilstrækkelig Gjenvækst, ved en mindste Afstand af 20 Meter samt erholde en saadan Form, at Skogen uden Banfelighed fornyer sig enten af Fro fra gjensættendes Frotrær eller fra omslaaende frobar Skog.
- b) Afhugget ikke sker høiere end 10 cm. fra høieste Bakke samt for Lovskogens Vedkommende erholder et skraat og glat Snit.

§ 2. Eier eller Bruger af Skog opfordres til ved Lyngrivning eller Jordbundens Bearbejdelse paa anden Maade umiddelbart efter foretagen Hugst at gjøre Marken skiftet for Selvbesaaning.

§ 3. I Værskog (Eier undtagen) maa ikke sælbes friske, voksedygtige Trær under 24 cm. (9") i Tværmaal ved Afhugget, medmindre Skogopsynsmanden efter Undersøgelse finder det uskadeligt for Skogen.

§ 4. I Lovskog maa ikke sælbes, kvistes, toppes eller næverflækkes friske, voksedygtige Trær under 16 cm. (6") i Tværmaal ved Afhugget, medmindre Skogopsynsmanden efter Undersøgelse finder, at det kan ske uden Skade for Skogen. Stubbe eller Rodstud maa ikke unødigt bestadiges.

Undtaget fra den foranstøtte Dimensionsbestemmelse er dog nødvendigt Trævirke til vedkommende hugstberettigedes eget Gaards-

behov, forsaavidt saadant Virke ikke paa anden lempelig Maade kan 29 Aug. erholdes.

§ 5. Har ikke tilstrækkelig Gjenvækst d. e. mindst 30 Trær jevnt fordelt pr. Ar Mark indfundet sig 6 Ar efter Hugsten, pligter Eier eller Bruger af Skogen at beplante eller tilsaa Hugstfladen, forinden ny Hugst i Skogen i mindre Afstand end 20 Meter fra ældre Hugstflader finder Sted.

§ 6. I Skoge inden den udtagne Bærnsfog, som er særlig udsat for Skred, kan Skogopsynsmanden med Herredsstyrets Samtykke forbyde Hugst.

§ 7. Dyngsvidning i de til Bærnsfog udlagte Strækninger maa ikke foretages, medmindre Herredsstyrets Samtykke dertil er indhentet.

§ 8. Herredet inddeles i det fornødne Antal Opsynskredse. I hver Kreds ansættes en Skogopsynsmand, der lønnes af Staten og Herredet hver med en Halvdel. Opsynsmændene har at paase Vedtægternes Overholdelse og, om det forlanges, foretage Udvisning, foretage Undersøgelser, anmelde Overtrædelser og forøvrigt rette sig efter en af Herredsstyret givet nærmere Instrux. Han skal ved hvert Aars Udløb til Herredsstyret afgive Beretning om sin Virksomhed.

§ 9. Enhver Skogeier eller Bruger er pligtig til mindst 3 Ager, før Hugst af Undermaalsfog agtes foretaget i Bærnsfog, at underrette Skogopsynsmanden derom.

§ 10. Undtaget fra disse Regler er Mark, der ryddes til Opdyrkning, Bebyggelse, Veianlæg eller — med forudgaaende Samtykke af Herredsstyret — til lignende Diemed.

§ 11. Overtrædelse af disse Regler straffes med Bøder og Konfiskation efter Bærnsfoglovens § 9. De indkomne Beløb anvendes til Skogbrugets Fremme inden Herredet.

Kongelig Resolution

af 29de August.

29 Aug.

De af søndre Trondhjems Amtsthing ved Bestumning af 14de Juni 1904 godkjendte Vedtægter for Benyttelse af Motorvogne paa offentlige Veie inden søndre Trondhjems Amt stadfæstes i Genhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 58, 3die Afdeling, kfr. Lov af 6te Juli 1892, som gjældende indtil videre.

Vedtægterne er saalydende:

29 Aug.

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med Motorvogne paa offentlige Veie i søndre Trondhjems Amt er forbudt, saalænge ikke Tilladelse dertil er erhvervet. Saadan Tilladelse meddeles af Amtmanden — som Regel kun efter derom af vedkommende Eier indgivet skriftligt Andragende.

Tilladelsen kan af Amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som Regel ikke.

§ 2. Et i Genhold til § 1 indgivet Andragende skal indeholde Oplysning om:

1. Motorsystemet (Damp, Elektricitet, Benzin ell. lign.) samt fra hvilken Fabrik Vognen er leveret.

2. Vognens største Længde og Bredde samt Vægt (sfr. § 9).

For Vogne, der veier mere end 2500 kg., derhos Opgave over Maximalbelastning pr. Axl.

3. I hvilket Viemed Motorvognen agtes benyttet (eget Brug, Passagerbefordring, Godsbeffordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig Motorvognndrift for Befordring af Passagerer eller Gods, opgives de Beistrækninger, der agtes trafilerede, samt den paatænkte Rute med Opgave over, hvilke Maaneder af Aaret Driften tænkes holdt gaående.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de Veie, som Amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden Tilladelse gives, skal Vognen være prøvet og godkjendt paa saadan Maade, som Amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller besuldmægtiget kan ogsaa senere naarsomhelst forlange Vognen besigtiget.

De med Besigtelse og fornøden Kontrol forbundne Udgifter udredes af Motorvognens Eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt Bog, der under Driften skal have tilføiede for til enhver Tid paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis Vognen skifter Eier, maa ny Tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt Politiets Bevilling i Genhold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige Pladse i Genfigt at søge Erhverv ved Rejsendes Befordring, gjælder dette ogsaa for Motorvogne.

II. Specielle Bestemmelser
vedkommende Motorvognen og dens Apparater.

§ 8. Vognens Maskineri skal med Lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan Maade, at Passagerer, Betjening eller Trafikerende paa Veien ikke udsættes for Fare. Maskin-

delene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke 29 Aug. undslipper noget Stof, der kan forårsage Ildbrand eller Eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig Støi og Larm, være sig ved udstømmende Damp, Røg eller lignende.

§ 9. Vognens Dimensioner og Vægt maa i intet Tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende Dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende Dele 4,70 m.
3. Totalvægt med Passagerer, Gods og Beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører Veien, være mindst 8 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar Vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme Bredde (Diameter) skal Hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af Gummi eller lignende blødt Materiale, men behøver i saa Fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe Kurver og med Lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver Motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende Bremsapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan Styrke, at Vognen kan stanses med en Brems paa 2 Vognlængder, selv om Maskinen gaar med fuld Kraft.
2. Klokke eller Lur, hvormed lydeligt Signal kan gives.
3. 2 Lygter — en paa hver Side foran — der viser stærkt, hvidt Lys foroven og til Siden, samt 1 Lygte bag, der viser rødt Lys bagover.
4. En Indretning, der kan forhindre, at Uvedkommende kan igangsætte Vognen i Førerens Fravær.
5. Nummerstikt fæstet bagtil paa Vognen med Angivelse af Vognens Registreringsnummer og Hjemsted. Tal og Bogstaver paa Skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan Amtmanden forlange, at Vognen skal være forsynet med Kontrolapparat til Bestemmelse af Kjørehastigheden, samt Stoppegaffel for Vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af Vognføreren fra Styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende Motorvognenes Kørsel og Drift.

§ 13. Ingen maa føre en Motorvogn, medmindre han har erholdt Amtmandens Tilladelse til at føre vedkommende Vogn.

For at kunne erholde saadan Tilladelse maa Vedkommende have Førecertifikat, udstedt af norsk Polstimmindighed. Certifikatet,

29 Aug. der forsynes med Førerens Fotografi, skal stadig medbringes under Farten for paa Forlangende af Politiets eller Veivæsenets Funktionærer til enhver Tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant Certifikat udstædes, skal Ansøgeren paa den Maade, som vedkommende Politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld Forstaaelse af Vognens Maskineri, og at han har tilstrækkelig Øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere Vognen.

§ 15. Personer under 21 Aar kan ikke erholde Førecertifikat. For at kunne erholde Tilladelse til at kjøre Motorvogne, bestemt for offentlig Passagertrafik, udtræves, at Vedkommende er 25 Aar.

§ 16. Certifikatet kan af Politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at Førerer ikke hindres i sin Udsigt over Veien. Under Farten skal Kjørerer iagttage den største Forsigtighed og er i det Hele underkastet de for Kjørende gjældende Love og Bestemmelser.

Naar Kjørende, Ridende, Gaaende eller Husdyr af nogen Art mødes eller skal passeres, skal Førerer i Tide signalisere. Viser Dyrene Tegn til Stræk, eller hvis de Mødende derom gjør Tegn, varsler ved Raab eller lignende, skal Farten sagtnes og eventuelt Vognen — ligesom efter Omstændighederne og saa Maskinen helt stanses, indtil de Væisfarende er kommet i betryggende Afstand.

§ 18. Paa flade Veistrækninger, der har rummelige Kurver og liden Trafik, skal den største tilladte Kjørehastighed være:

a)	For Vogne, der lastede veier indtil 1250 kg.,	30 km. i Timen.
b)	— " — — " — fra 1250—2500 kg.,	20 km. i Timen
c)	— " — — " — " 2500—4000 kg.,	15 km. i Timen.

Paa Veistrækninger, hvor Udsigten ikke er fri, i Svinger, udover stærke Stigninger samt ved Redkjørsel til og Kjørsel over Broer skal iagttages den største Forsigtighed og Hastigheden reduceres ned til Skridtgang.

I Mørke og Taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med Klokken eller Luren. Desuden skal da alle Lygter være tændt.

§ 19. Politiets og Veivæsenets Funktionærer skal naarsomhelst have Afgang til at kontrollere Kjørehastigheden.

§ 20. Under Kjørselen maa Førerer ikke overlade Styringen til nogen anden, der ikke har Førecertifikat, og heller ikke forlade Vognen under Stansning, medmindre han har taget alle fornødne Forholdsninger til Forebyggelse af Explosion, ubetimelig Tgang=

sjættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa 29 Aug. Vognen virkende Motor arbejde, naar Førerer forlader Vognen.

§ 21. Forsaavidt Motorvogne skal besørge Passager- og Godsstrafik, skal de som Regel gaa i fast Rute med bestemt Afgangs- og Ankomsttid fra og til Hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen Ulykke, skal Melding derom af Vognførerer strax afgives til nærmeste Lensmand (Politifunktionær), og maa der snarest mulig sørges for, at den almindelige Færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved Brug af Motorvogne, paahviler Motorvognens Eier, hvad enten Vognen bruges af ham selv eller af en anden Person.

For Overtrædelse af nærværende Bestemmelser angaaende Kjørjelen paahviler Ansvarer tillige Førerer, naar Motorvognen styres af en anden Person end Eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende Regler straffes med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere Lovbestemmelse kan bringes i Anvendelse.

Udgiver: Fred. T. Salicath.